

Srijeda, 19.01.2011.g.

Koliko samo ima nesretnih ljudi! I koliko je samo takvih u našoj okolini, u mnogobrojnim obiteljima. Ne mogu vjerovati da su obiteljske veze u mnogim obiteljima toliko "načete". Ljudi žive zajedno kao po nekoj inerciji, kao po navici **. TOLIKO JE**

**MALO
LJUBAVI**

!
ZAŠTO
JE
TAKO
TEŠKO
LJUBITI?
ZAŠTO
JE
TAKO
TEŠKO
PRAŠTATI?

Jer puno je sebičnosti i egoističnosti u tim obiteljskim vezama. I čim je tako , tu nema mjesta za ljubav.

I strašno puno je neopraštanja. Nečega što truje te obiteljske veze. I to vrlo često znaju samo te obitelji ili samo muž i žena. I nije sve u prevarama i bludu. Ima i puno drugih stvari koje jedni drugima

**NE
ŽELE
OPROSTITI**

Ne da ne mogu, to je isprika. Nego radi sebičnosti i egoističnosti **mnogi ne žele oprostiti**

svojem bližnjem

. A izvana, mi ostali mislimo da je sve u redu i kada "bukne" onda se svi čudimo.

Danas mi je neki čudan dan od ranog jutra. Kao da očekujem neku lošu vijest. Osjećam neku nervozu. I došao sam u sobu i počnem gledati po knjigama i brošurama da pronađem nešto da me smiri. I ugledam malu knjižicu o Svetoj Dymphni, zaštitnici oboljelih od duhovnih, duševnih, psihičkih-mentalnih bolesti. A vidio sam i BIBLIJU, PISANU BOŽJU RIJEČ koja mi je uvijek na

stolu. Ali, mislim si, na nju ću se vratiti kasnije. I pročitam životopis te svetice. I opet mi pogled
skrene na BIBLIJU. I

odložim knjižicu o dragoj svetici i uzmem
BIBLIJU.

Nasumce otvorim neku stranicu. A za cijelo to vrijeme, od jučer, u mislima mi je jedna obitelj.
Dobri i vrijedni ljudi. I druga jedna obitelj. I obje obitelji imaju puno međusobnih obiteljskih
trauma nagomilanih godinama. I dok za ovu drugu obitelj to znam nekoliko mjeseci, za ovu prvu
obitelj saznao sam to tek jučer, i to slučajno, kroz nekoliko rečenica razgovora s jednim članom.

I otvorim Evanđelje po Luki i Isusove riječi: "...NIŠTA NIJE SKRIVENO ŠTO SE NEĆE OTKRI
TI NI T

AJNO

ŠTO

SE

NEĆE

SAZNATI..."

I odmah ostavim

BIBLIJU

i počnem pisati ovaj članak.

Jako me pogodilo jučer, i od onda to nosim u sebi, kada mi je taj član obitelji rekao da već
nekoliko godina troši i pije tablete radi psihičkih problema, da ide kod psihijatara i psihologa, i da
ga tablete održavaju. OSTAO SAM ZGROŽ

EN.

Nik

ada ne bi rekao za tu osobu da ima psihički problema i još k tome da svakodnevno troši tablete
da prebrodi psihičke probleme. I kada sam započeo razgovor, kada se osoba počela "otvarati"
prekinuli su nas u razgovoru. Sada jedva čekam da ga nastavimo.

Ali, od onda sam nekako tužan. I možda je to sve i razlog što se i danas osjećam od jutra
nekako rastrgano i nervozno. Kao da mi je s te osobe ili iz njezine okoline prešlo nešto zla koje
se oko njih "vrti".

Ali, ja znam kako se protiv njega boriti. Odem u sobu i UZMEM BIBLIJU. ILI NEKU KNJIŽICU
O

NEKOM

SVECU.

ILI

JEDNOSTAVNO

KLEKNEM
PRED
KRIŽ
S
RASPETIM
GOSPODINOM
I
ZAMOLIM
GA
DA
ZLO
OTJERA
OD
MENE.

Izgleda da Ga danas neću morati moliti da otjera zlo jer je , od kada sam uzeo onu knjižicu o Svetoj Dymphni a pogotovo kada sam **samo na desetak sekundi uzeo BIBLIJU i počeo pisati ovaj članak,**

ZL

**O
JEDNOSTAVNO
NESTALO.**

Osjećam da mi je nestala nervoza.

Ono što je zajedničko, i što sam osjetio i vidio i gore kod onih obitelji s problemima i kod ove obitelji kod koje sam jučer saznao da ima strašne probleme u emocionalnim odnosima unutar obitelji, je to **DA U TIM OBITELJIMA NEMA GOSPODINA. ILI GA IMA JAKO, JAKO MALO. STRAŠNO.**

**SKORO
DA
SE
JEŽIM.**

I počeo sam jučer toj osobi, prije nego su nas prekinuli, govoriti o tome da NEMA RAZLOGA DA
A
PIJE
TABLETE
ZA
TE
SVOJE
PROBLEME.

Ne mislim tu da joj tablete uopće ne trebaju, možda će joj i trebati ali ne i kao prvo rješenje. Ima ljudi koji su stvarno psihički bolesni i koji se trebaju medicinski liječiti. No, najčešće im tablete ne trebaju odnosno s vremenom bi ih trebali prestati uzimati. Jer će Gospodin iscijeliti one dijelove duše i duha koji su "načeti" raznim djelovanjem zla. Većinom su ta liječenja težih bolesnika zapravo protkana medicinskim liječenjem i rastom u vjeri. ZLO IMA RAZNE NAČINE UNIŠTAVANJA LJUDI PA SU I PRISTUPI LIJEČENJU TAKVIH LJUDI KOJI SU U PSIHIČKIM PROBLEMIMA RAZLIČITI. Koristi zlo i uroke, vraćanja i slična oruđa. A najčešće se psihički problemi događaju zbog nekih trauma u životu pa se treba riješiti prvo tih trauma a TU UPRAVO GOSPODIN NAJVIŠE POMAŽE. UZIMA TO NA SEBE. No, nisam joj stigao dalje objasniti. Nadam se i truditi ću se da dobijem još jednu priliku. A što ću joj reći?

Pa jednostavno. NEKA PUSTI GOSPODINA U SVOJ ŽIVOT. Znam, lako je to reći meni sa strane. No kako nju uvjeriti u to?

Kao prvo, ta osoba poznaje Gospodina. To je sam priznala. Ali je do sada bio daleko od nje.

Kao drugo, netko tko je u svojem životu i emocionalnim odnosima došao tako nisko da treba tablete za očuvanje svoje psihičke stabilnosti PRAVA JE OSOBA ZA TR
AŽENJE

I
DOBIVANJE

BOŽJE
MILOSTI.

SAMO
TREBA
PRIZNATI

DA
JE
SLAB

I
DA
TREBA
GOSPODINOVU
POMOĆ.

Ja sam živi svjedok da je Gospodin
uvijek
s takvima.

Kao treće, reći ću toj osobi da je njezin osnovni problem što te nesređene i nesretne emocionalne odnose iz svoje okoline, koji ju muče, nikome ne predaje nego ih čuva i nosi u sebi. Mora ih predati Gospodinu. Kroz molitvu, kroz ispovijed ili razgovor sa svećenikom, kroz češće prisustvovanje misama.

I četvrto, pitat ću ju da li vjeruje da nakon ovog našeg zemaljskog života slijedi VJEČNI ŽIVOT.

SVAKOME

KAKO

JE

ZASLUŽIO

SVOJIM

ŽIVOTOM

NA

ZEMLJI. I da zbog toga nema tih problema ovdje na zemlji koji bi bili toliko važni ili toliko strašni da ih mi ne bi mogli gledati kao prolazne o odnosu na ŽIVOT

VJEČNI. I da ih kao takve, prolazne i relativno kratkotrajne, moramo i gledati i prema njima se odnositi. Ne kao nešto što će biti vječno nego nešto što će u odnosu na vječnost brzo prestati. A što je najbitnije, za to imamo i neprocjenjivu pomoć

OD

SAMOGA

BOGA. Samo Ga trebamo moliti za pomoć, i On će ju poslati. Možda ne onako kako mi molimo i kako mi mislimo da bi trebalo, nego onako kako On misli da je najbolje za nas. Kroz neku osobu, stvar, događaj, vijest i sl. Jer ako vjeruješ u život vječni onda SE NE BOJIŠ SMRTI.

Pa kakav bi onda to problem trebao biti da je jači od straha od smrti. Gospodin je pobijedio smrt i tko u Njega vjeruje ne boji se smrti a niti nikakvog problema ovdje na zemlji.

SVE ĆU TO REĆI TOJ OSOBI. A I DUH SVETI DAT ĆE MI JOŠ KOJU PAMETNU RIJEČ. I

reći ću joj da joj više ne trebaju tablete. Neka ih baci i neka se okrene Gospodinu.

A

ŠTO

MOŽE

IZGUBITI,

I

TAKO

SE

VEĆ

SA

TIM

TABLETAMA

DROGIRA

I

POSTAJE
OVISNICA.

I sada će neki od vas reći da i obitelji koje imaju kod sebe Gospodina imaju isto puno problema. Da, imaju ih ali kakvih. Sve problemi koje rješavaju s ljubavlju, s razgovorom ponekad i sa suzama ali nikada s tabletama, sa alkoholom, sa drogom, sa izgubljenosti i sl. Jedno su problemi koji dolaze nama ljudima u životu zato jer smo ljudi, grješni i prolazni na ovoj zemlji, i zato da se učvršćujemo u vjeri radi odlaska u vječni život kod Gospodina. A drugo su problemi nesređenih obiteljskih i društvenih odnosa zato jer nemamo Gospodina kraj sebe.

I rekla mi je jedna osoba da PRVO TREBA BITI ČOVJEK. A NE SANJATI O TOME DA ĆE BO
G
SVE
SAM
PO
SEBI
RIJEŠITI.
Htjela je reći da mi moramo
"Boga
živjeti", a ne o njemu pričati i "busati se u prsa" koliko Ga volimo.
UPRAVO
TAKO.
I
BITI
LJUDI.

Probajte sve to sami provjeriti gledajući svoj život i živote drugih oko sebe. ALI BUDITE ISKRE
NI
OJ
ANALIZI.
POGLEDAJTE
SE
DUBOKO
U
SEBE.

A i što ti silni nesretni i nezadovoljni mogu izgubiti ako se obrate Gospodinu? Ništa. PA ZATO V
RIJEDI

PROBATI
PA MAKAR
SMO
SADA
SLABI
U
VJERI.

A JA VAM TVRDIM I SVJEDOČIM SVOJIM ŽIVOTOM I OBRAĆENJEM DA JE S GOSPODIN
OM
AKO
I
LIJEPO
ŽIVJETI!

TAKO L

PROBAJTE! PREDAJTE MU SVAKODNEVNO SVOJE BRIGE I PROBLEME. ON ĆE IH
OD VAS UZIMATI. ZATO JE I DOŠAO I UMRO NA KRIŽU. ZA NAS GRJEŠNIKE,
NAŠE PROBLEME I GRIJEHE.

BLAGOSLOVLJEN BOG U VIJEKE!